Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B**

A TANÁCS 2002/53/EK IRÁNYELVE

(2002. június 13.)

a mezőgazdasági növényfajok közös fajtajegyzékéről

(HL L 193, 20.7.2002, o. 1)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	Az Európai Parlament és a Tanács 1829/2003/EK rendelete (2003. szeptember 22.)	L 268	1	18.10.2003

▼B

A TANÁCS 2002/53/EK IRÁNYELVE

(2002. június 13.)

a mezőgazdasági növényfajok közös fajtajegyzékéről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 37. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament véleményére ([1]),

a Gazdasági és Szociális Bizottsággal folytatott konzultációt követően,

mivel:

(1) A mezőgazdasági növényfajok közös fajtajegyzékéről szóló, 1970. szeptember 29-i 70/457/EGK tanácsi irányelvet ([2]) több alkalommal is jelentős mértékben módosították ([3]). Érthetőségi és ésszerűségi okokból az említett irányelvet egységes szerkezetbe kell foglalni.

(2) A mezőgazdasági vetőmagok és palánták előállítása fontos helyet foglal el a Közösség mezőgazdaságában.

(3) Ezért a Tanács megfelelő irányelveket fogadott el a répavetőmag (2002/54/EK) ([4]), a takarmánynövény-vetőmag (66/401/EGK) ([5]), a gabonavetőmag ([6]), a vetőburgonya (2002/56/EK) ([7]), illetve az olaj- és rostnövények vetőmagjának (2002/57/EK) ([8]) forgalmazásáról.

(4) Szükséges egy közös fajtajegyzék összeállítása. Ezt a jegyzéket csak a nemzeti jegyzékek alapján lehet összeállítani.

(5) Ezért valamennyi tagállamnak össze kell állítania a területén minősítésre és forgalmazásra elismert fajták egy vagy több nemzeti jegyzékét.

(6) E jegyzékeket egységes szabályokkal összhangban kell összeállítani, hogy az elismert fajták megkülönböztethetők, állandóak és kellően egyneműek legyenek, továbbá kielégítő termesztési és felhasználási értékkel rendelkezzenek.

(7) A fajták nemzeti szintű elismerésével kapcsolatos egyes rendelkezések tekintetében célszerű figyelembe venni a nemzetközi szinten megállapított szabályokat.

(8) Egy fajta elismerése tekintetében végzett vizsgálatokhoz nagyszámú egységes kritériumot és minimumkövetelményt kell megállapítani.

(9) A fajta elismerése érvényességi idejének hosszára, a fajtaelismerés visszavonására alapot adó okokra, valamint a fajtafenntartási gyakorlatra vonatkozó rendelkezéseket szabványosítani kell,

---

([1]) 2002. április 9-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).
([2]) HL 225., 1970.10.12., 1. o. A legutóbb a 98/96/EK irányelvvel (HL L 25.. 1999.2.1., 27. o.) módosított irányelv.
([3]) Lásd az I. melléklet A. részét.
([4]) HL L 193., 2002.7.20., 12. o.
([5]) HL 125., 1966.7.11., 2298/66. o. A legutóbb a 2001/64/EK irányelvvel (HL L 234., 2001.9.1., 60. o.) módosított irányelv.
([6]) HL 125., 1966.7.11., 2309/66.. A legutóbb a 2001/64/EK irányelvvel módosított irányelv.
([7]) HL L 193., 2002.7.20., 60. o.
([8]) HL L 193., 2002.7.20., 74. o.

▼B

és a tagállamoknak tájékoztatniuk kell egymást az egyes fajták elismeréséről és annak visszavonásáról.

(10) Kívánatos szabályokat elfogadni a fajtaelnevezések alkalmasságáról és a tagállamok közötti információcseréről.

(11) Az ezen irányelv hatálya alá tartozó vetőmagoknak a közös jegyzékben való közzétételüket követően a Közösségen belül szabadon forgalmazhatónak kell lenniük.

(12) A tagállamoknak azonban meg kell adni azt a jogot, hogy különleges eljárás útján kifejezhessék egy adott fajtával szembeni bármely kifogásukat.

(13) A Bizottságnak közzé kell tennie az Európai Közösségek Hivatalos Lapjának C sorozatában azon fajtákat, amelyeket felvesznek a mezőgazdasági növényfajok közös fajtajegyzékébe.

(14) Rendelkezést kell hozni a harmadik országban végzett fajtavizsgálatok és fajtaellenőrzések egyenértékűségének elismeréséről.

(15) A közösségi szabályok nem alkalmazandók azon fajták vetőmagjára és szaporítóanyagára, amelyeket igazoltan harmadik országba irányuló kivitelre szánnak.

(16) A tudományos és műszaki fejlődés eredményeként fajtanemesítés ma már genetikai módosítás útján is végezhető. Ezért annak meghatározása során, hogy géntechnológiával módosított fajták elismerhetők-e, a géntechnológiával módosított szervezeteknek a környezetbe történő szándékos kibocsátásáról szóló, 1990. április 23-i 90/220/EGK tanácsi irányelv ([1]) értelmében, a tagállamoknak figyelembe kell venniük azok környezetbe történő szándékos kibocsátásával kapcsolatos bármely kockázatot. Továbbá meg kell állapítani az ilyen géntechnológiával módosított fajták elismerésének feltételeit.

(17) Az új élelmiszerek és élelmiszer-összetevők forgalmazását közösségi szinten a 258/97/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([2]) szabályozza. Ezért helyénvaló, hogy a tagállamok is tekintettel legyenek valamennyi élelmiszer-higiéniai kockázatra, amikor döntenek az egyes fajták elismeréséről. Továbbá meg kell állapítani az ilyen fajták elismerésének feltételeit.

(18) A tudományos és műszaki fejlődés figyelembevételével szabályokat kell bevezetni a vegyszerrel kezelt vetőmag és szaporítóanyag forgalmazására.

(19) Alapvetően fontos a növénygenetikai erőforrások megőrzésének biztosítása. E célból olyan feltételeket kell bevezetni a vetőmag kereskedelemére vonatkozó jogalkotás keretein belül, amelyek lehetővé teszik a genetikai erózió által fenyegetett fajták in situ felhasználással való fenntartását.

(20) Az ezen okmány végrehajtásához szükséges intézkedéseket a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskör gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 1999. június 28-i 1999/468/EK tanácsi határozattal ([3]) összhangban kell elfogadni.

(21) Ezen irányelv nem érinti a tagállamoknak az I. melléklet B. részében felsorolt irányelvek átültetésének határidejével kapcsolatos kötelezettségeit,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

([1]) HL L 117., 1970.5.8., 15. o. A 2001/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 106., 2001.4.17., 1. o.) hatályon kívül helyezett irányelv.
([2]) HL L 43., 1997.2.14., 1. o.
([3]) HL L 184., 1999.7.17., 23. o.

▼B

1. cikk

(1) Ez az irányelv a répa, a takarmánynövények, a gabonafélék, a burgonya, valamint az olaj- és rostnövények azon fajtáinak a mezőgazdasági növényfajok közös fajtajegyzékébe való felvétel céljából történő elismerésére vonatkozik, amelyek vetőmagjai a répavetőmag (2002/54/EK), a takarmánynövény-vetőmag (66/401/EGK), a gabonavetőmag (66/402/EGK), a vetőburgonya (2002/56/EK), illetve az olaj- és rostnövények vetőmagjának (2002/57/EK) forgalmazásáról szóló irányelv rendelkezései értelmében forgalomba hozhatók.

(2) A közös fajtajegyzéket a tagállamok nemzeti jegyzékei alapján állítják össze.

(3) Ez az irányelv nem vonatkozik azon fajtákra, amelyek vetőmagjait és szaporítóanyagát igazoltan harmadik országba irányuló kivitelre szánják.

2. cikk

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában a „hatósági intézkedés” az alábbi szervek által tett intézkedést jelenti:

a) állami hatóság; vagy

b) a közjog vagy a magánjog hatálya alá tartozó, és az állam felelősségi körében eljáró jogi személy; vagy

c) állami ellenőrzés hatálya alá tartozó kisegítő tevékenységek esetében az e célra felesküdött természetes személy;

feltéve, hogy a b) illetve c) pontban említett személyeknek nem származik személyes hasznuk az ilyen intézkedésekből.

3. cikk

(1) Minden tagállam összeállítja a területén minősítésre és forgalmazásra hatóságilag elismert fajták egy vagy több jegyzékét. A jegyzékekhez bárki hozzáférhet.

(2) Azokra a fajtákra (beltenyésztett törzsekre, hibridekre), amelyeket kizárólag egy végleges hibridfajta komponenséül szánnak, az (1) bekezdés rendelkezései csak annyiban vonatkoznak, amennyiben azok vetőmagját önálló megnevezéssel kívánják forgalmazni.

A 23. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban határozhatók meg azok a feltételek, amelyek szerint az (1) bekezdés rendelkezései más komponensfajtákra is alkalmazandók. Időközben a kukoricán kívüli gabonafélék esetében maguk a tagállamok más komponensfajtákra is alkalmazhatják az említett rendelkezéseket a területükön minősítésre szánt vetőmag vonatkozásában.

A komponensfajtákat ilyenként kell feltüntetni.

(3) A tagállamok úgy rendelkezhetnek, hogy egy fajta közös fajtajegyzékbe vagy egy másik tagállam fajtajegyzékébe való felvételének elfogadása egyenértékű a saját fajtajegyzékükbe való felvételre elfogadással. Ilyen rendelkezés esetén a tagállam mentesül a 7. cikkben, a 9. cikk (4) bekezdésében és a 10. cikk (2)–(5) bekezdésében előírt kötelezettségek alól.

4. cikk

(1) A tagállamok biztosítják, hogy csak megkülönböztethető, állandó és kellően egynemű fajtát ismernek el. A fajtának kielégítő termesztési és felhasználási értékkel kell rendelkeznie.

▼B

(2) A termesztési és felhasználási érték vizsgálata nem szükséges:

a) fűfélék fajtáinak elismerése esetén, amennyiben a nemesítő kijelenti, hogy a fajta vetőmagját nem takarmánynövény termesztésére szánják;

b) olyan fajta elismerése esetén, amelyek vetőmagját egy olyan másik tagállamban szándékoznak forgalmazni, amely már elismerte az érintett fajtát, annak termesztési és felhasználási értékére tekintettel;

c) olyan fajta (beltenyésztett törzs, hibrid) elismerése esetén, amelyet kizárólag az (1) bekezdés követelményeinek megfelelő hibridfajta komponenséül szánnak.

(3) A (2) bekezdés a) pontjának hatálya alá tartozó fajta esetében a 23. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban és a vetőmag Közösségen belüli szabad mozgása érdekében indokolt mértékig megfelelő vizsgálat írható elő annak kimutatására, hogy a fajta megfelel kinyilvánított rendeltetésének. Ilyen esetben meg kell határozni a vizsgálati feltételeket.

(4) A 90/220/EGK irányelv 2. cikkének (1) és (2) bekezdése értelmében géntechnológiával módosított fajtának minősülő fajta szándékos környezetbe juttatása csak akkor elfogadható, ha valamennyi megfelelő intézkedést megtettek az emberi egészséget és a környezetet érő káros hatások kiküszöbölésére.

▼M1

(5) Továbbá, ha egy növényfajtából származó anyagot a géntechnológiával módosított élelmiszerekről és takarmányokról szóló, 2003. szeptember 22-i 1829/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet [1] 3. cikkének hatálya alá tartozó élelmiszerben, vagy 15. cikkének hatálya alá tartozó takarmányban szándékoznak felhasználni, a fajtát csak akkor lehet elfogadni, ha azt az említett rendeletnek megfelelően már engedélyezték.

▼B

(6) A 20. cikk (2) bekezdésében meghatározott növénygenetikai erőforrások megőrzése érdekében a tagállamok eltérhetnek az (1) bekezdés első mondatában megállapított elismerési kritériumoktól, amennyiben meghatározott feltételeket állapítanak meg a 23. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban, figyelembe véve a 20. cikk (3) bekezdése a) és b) pontjának követelményeit.

5. cikk

(1) Egy fajta akkor tekinthető megkülönböztethetőnek, ha egy vagy több fontos jellemzőjében egyértelműen megkülönböztethető a Közösségben ismert valamennyi egyéb fajtától, függetlenül attól, hogy az azt eredményező, kiinduló fajta mesterséges vagy természetes-e.

A fajtajellemzőknek pontosan felismerhetőnek és meghatározhatónak kell lenniük.

A Közösségben ismert fajtának minősül valamennyi olyan fajta, amely az értékelendő fajta elismerése iránti kérelem megfelelő előterjesztése idején:

— szerepel vagy a mezőgazdasági növényfajok közös fajtajegyzékében, vagy a zöldségfajok fajtajegyzékében, vagy

— anélkül, hogy szerepelne az említett jegyzékek valamelyikében, minősítés és forgalmazás vagy más országban való minősítés érdekében történő elfogadás céljából benyújtották az érintett vagy egy másik tagállamban,

[1] HL L 268., 2003.10.18., 1. o.

▼B

kivéve, ha a szükséges feltételek már nem állnak fenn valamennyi érintett tagállamban az értékelendő fajta elismerése iránti kérelemre vonatkozó határozat meghozatala előtt.

(2) Egy fajta akkor tekinthető állandónak, ha sorozatos szaporítását követően vagy (amennyiben a nemesítő meghatározta a konkrét szaporítási ciklust) minden egyes ciklus végén is hűen megfelel alapvető jellemzői leírásának.

(3) Egy fajta akkor tekinthető kellően egyneműnek, ha csekély eltérésektől eltekintve az azt alkotó növények – szaporodási rendszerük megkülönböztető jegyeire is figyelemmel – hasonlóak vagy genetikailag azonosak az e célból figyelembe vett jellemzőik egésze tekintetében.

(4) Egy fajta termesztési vagy felhasználási értéke akkor tekinthető kielégítőnek, ha az érintett tagállam jegyzékében elismert más fajtákkal összehasonlítva tulajdonságai összességében véve – legalább bármely régióban folyó termesztés tekintetében – az abból származó termény vagy termékek termesztésének, illetve hasznosításának egyértelmű javulását teszik lehetővé. Amennyiben a fajta egyéb kiemelkedő jellemzőkkel rendelkezik, egyes kevésbé fontos jellemzők figyelmen kívül hagyhatók.

6. cikk

A tagállamok biztosítják, hogy a más tagállamból származó fajtákra ugyanazok a követelmények vonatkoznak – különösen a fajtaelismerés tekintetében –, mint a hazai fajtákra.

7. cikk

(1) A tagállamok előírják, hogy a fajták elismerése a leírandó fajta kellő számú jellemzőjére kiterjedő hivatalos vizsgálatok, különösen fajtakísérletek eredményein alapuljon. A jellemzők meghatározására használt módszereknek pontosnak és megbízhatónak kell lenniük. A megkülönböztethetőség megállapítása érdekében a fajtakísérletekbe bevonják legalább azokat az összehasonlításra alkalmas, rendelkezésre álló fajtákat, amelyek az 5. cikk (1) bekezdése értelmében a Közösségben ismert fajtának minősülnek. A 9. cikk alkalmazása során más összehasonlításra alkalmas, rendelkezésre álló fajtákat is bevonnak a fajtakísérletekbe.

(2) A 23. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban az alábbiakat kell rögzíteni, figyelembe véve a mindenkori tudományos és műszaki ismereteket is:

a) a különböző fajok vizsgálatakor minimálisan figyelembe vett jellemzők;

b) a vizsgálatok elvégzésének minimumkövetelményei;

c) a termesztési vagy felhasználási érték elbírálása érdekében végzett fajtakísérletekhez szükséges szabályok, amelyek meghatározhatják az alábbiakat:

— azon eljárásokat és feltételeket, amelyek szerint több vagy valamennyi tagállam megállapodhat abban, hogy közigazgatási együttműködés útján olyan fajtákat is bevonnak a fajtakísérletekbe, amelyekre vonatkozóan egy másik tagállamban nyújtottak be elismerés iránti kérelmet,

— a részt vevő tagállamok hatóságai közötti együttműködés feltételeit,

— a fajtakísérletek eredményeinek hatását,

▼B

— a termesztési vagy felhasználási érték elbírálása érdekében végzett fajtakísérletekre vonatkozó információkkal kapcsolatos szabványokat.

(3) Amennyiben a hibridek és szintetikus fajták tanulmányozása érdekében szükséges a genealógiai komponensek vizsgálata, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy – a nemesítő kérelmére – bizalmasan kezeljék a vizsgálat eredményeit és a genealógiai komponensek leírását.

(4) a) A 4. cikk (4) bekezdésében említett, géntechnológiával módosított fajta esetében elvégzik a 90/220/EGK irányelvben megállapítottakkal egyenértékű környezetvédelmi kockázatok felmérését.

b) A Bizottság javaslatára a Szerződés megfelelő jogi alapjára épülő tanácsi rendelettel vezetik be azokat az eljárásokat, amelyek biztosítják, hogy a környezetvédelmi kockázatfelmérés és az egyéb vonatkozó elemek egyenértékűek a 90/220/EGK irányelvben megállapítottakkal. E rendelet hatálybalépéséig géntechnológiával módosított fajta csak azt követően vehető fel nemzeti jegyzékbe, hogy a 90/220/EGK rendelettel összhangban forgalmazás céljára elismerték.

c) A fenti b) pontban említett rendelet hatálybalépését követően a 90/220/EGK rendelet 11–18. cikke nem alkalmazandó a géntechnológiával módosított fajtákra.

d) A környezeti kockázatfelmérés végrehajtásának technikai és tudományos részleteit a 23. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban fogadják el.

▼M1

(5) A tagállamok biztosítják, hogy az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló, 2002. január 28-i 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([1]) 2. és 3. cikkében meghatározott élelmiszerben vagy takarmányban felhasználni kívánt fajtát akkor fogadnak el, ha a vonatkozó jogszabályok alapján már engedélyezték.

▼B

8. cikk

A tagállamok előírják, hogy egy fajta elismerése iránti kérelem benyújtásakor a kérelmező jelezheti, hogy már kérelmezték az elfogadást egy másik tagállamban, melyik az érintett tagállam, és elfogadták-e a kérelmet.

9. cikk

(1) Valamennyi tagállam intézkedik a területén elismert fajták fajtajegyzékének és tagállamában a fajta fenntartásáért felelős személy vagy személyek nevének közzétételéről. Amennyiben több személy felelős egy fajta fenntartásáért, a neveket nem szükséges közzétenni. Amennyiben a neveket nem teszik közé, a fajtajegyzék feltünteti azt a hatóságot, amelynek birtokában van a fajta fenntartásáért felelős személyek neve.

(2) A tagállamok, a lehetőséghez képest az elismeréskor gondoskodnak arról, hogy a fajtát valamennyi tagállamban ugyanazon a néven ismerjék.

Amennyiben ismeretes, hogy egy adott fajta vetőmagját vagy szaporítóanyagát egy másik országban más név alatt forgalmazzák, a fajtajegyzékben azt a megnevezést is jelezni kell.

([1]) HL L 31., 2002.2.1., 1. o.

▼B

(3) A rendelkezésre álló információk figyelembevételekor a tagállamok arról is gondoskodnak, hogy az a fajta, amely nem különböztethető meg egyértelműen

— az érintett vagy egy másik tagállamban korábban már elismert fajtától, vagy

— egy másik olyan fajtától, amelyet az ezen irányelvvel összhangban lévő szabályok szerint megkülönböztethetőség, állandóság és egyneműség tekintetében értékeltek, anélkül azonban, hogy az 5. cikk (1) bekezdése értelmében a Közösségben ismert fajtának minősülne,

annak a fajtának a nevét viselje. Ez a rendelkezés nem alkalmazandó, ha a megnevezés megtévesztő vagy összetévesztésre alkalmas lehet a kérdéses fajtát illetően, vagy az érintett tagállam fajtamegnevezésre vonatkozó rendelkezései szerint más tényező akadályozza annak használatát, vagy pedig harmadik személyek jogai gátolják a megnevezés szabad használatát az érintett fajtával kapcsolatosan.

(4) A tagállamok valamennyi elismert fajtáról aktát állítanak össze, amely tartalmazza a fajta leírását és az elismerés alapjául szolgáló valamennyi tény világos összefoglalását. A fajtaleírás azokra a növényekre vonatkozik, amelyeket közvetlenül a „minősített vetőmag és szaporítóanyag” kategóriájába tartozó vetőmagból illetve palántából állítottak elő.

(5) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a géntechnológiával módosított, elismert fajtákat egyértelműen ilyenként tüntessék fel a fajtajegyzékben. Továbbá gondoskodnak arról, hogy az ilyen fajtákat forgalmazó bármely személy egyértelműen feltüntesse értékesítési katalógusában, hogy a fajta géntechnológiával módosított.

(6) A fajta alkalmassága és megnevezése vonatkozásában a közösségi növényfajta-oltalomról szóló, 1994. július 27-i 2100/94/EK tanácsi rendelet ([1]) 63. cikke alkalmazandó.

A fajták megnevezésének megfelelőségére vonatkozó részletes végrehajtási szabályokat a 23. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban lehet elfogadni.

10. cikk

(1) A fajta elfogadása iránti bármely kérelmet vagy annak visszavonását, a fajtajegyzékbe való felvételt, valamint a jegyzék bármely módosítását a tagállamok haladéktalanul közlik a többi tagállammal és a Bizottsággal.

(2) A tagállamok valamennyi újonnan elismert fajta esetében megküldik a többi tagállamnak és a Bizottságnak a legfontosabb felhasználási jellemzők rövid leírását. Ez a rendelkezés nem vonatkozik az olyan fajta (beltenyésztett törzs, hibrid) esetére, amelyet kizárólag egy végleges fajta komponensének szánnak. Kérésre közlik azokat a különleges jellemzőket is, amelyek lehetővé teszik a fajta megkülönböztetését más hasonló fajtáktól.

(3) Valamennyi tagállam a többi tagállam és a Bizottság rendelkezésére bocsátja a 9. cikk (4) bekezdésében említett aktákat az olyan fajtákkal kapcsolatban, amelyeket elismertek, illetve amelyek elismerését megszüntették. Az ilyen aktákkal kapcsolatban váltott információkat bizalmasan kezelik.

(4) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a fajtaelismeréssel kapcsolatos akták hozzáférhetők legyenek a személyzet, valamint a törvényes érdekeltségüket bizonyítani képes személyek kizárólagos használatára. E rendelkezések nem vonatkoznak arra az esetre, amikor az információt a 7. cikk (3) bekezdése alapján bizalmasan kell kezelni.

([1]) HL L 227., 1994.9.1., 1. o. A 2506/95/EK rendelettel (HL L 258., 1995.10.28., 3. o.) módosított rendelet.

▼B

(5) Amennyiben visszautasítják vagy visszavonják egy fajta elismerését, a vizsgálatok eredményeit a döntés által érintett személyek rendelkezésére bocsátják.

11. cikk

(1) A tagállamok előírják, hogy az elismert fajtákat a fajtafenntartásra vonatkozó elfogadott gyakorlat szerint kell fenntartani.

(2) A fajtafenntartásnak mindenkor ellenőrizhetőnek kell lennie a fajtáért felelős személy vagy személyek által vezetett nyilvántartás alapján. E feljegyzések az elit vetőmagot vagy szaporítóanyagot megelőző valamennyi generáció termesztésére kiterjednek.

(3) A fajtáért felelős személytől mintákat lehet kérni. Szükség esetén ilyen mintákat hatósági mintavétellel is be lehet szerezni.

(4) Amennyiben a fajtafenntartás más tagállamban történik, mint ahol a fajtát elismerték, az érintett tagállamok közigazgatási segítséget nyújtanak egymásnak az ellenőrzéssel kapcsolatban.

12. cikk

(1) Az elismerés az elismerést követő tizedik naptári év végéig érvényes.

A Német Demokratikus Köztársaság hatóságai által Németország egyesítése előtt elismert fajták elismerése legfeljebb 10 naptári évig marad érvényben azt követően, hogy a 3. cikk (1) bekezdésével összhangban felvették azokat a Németországi Szövetségi Köztársaság által összeállított fajtajegyzékbe.

(2) A fajta elismerése adott időszakonként megújítható, ha termesztésének mértéke továbbra is indokolja azt, vagy fenntartása a növénygenetikai erőforrások megőrzése érdekében szükséges, és feltéve, hogy továbbra is eleget tesz a megkülönböztethetőség, az egyneműség és az állandóság tekintetében a 20. cikk (2) és (3) bekezdésében meghatározott feltételeknek. A 20. cikk értelmében vett növénygenetikai erőforrások esetét kivéve a megújítási kérelmet legkésőbb két évvel a fajtaelismerés lejárata előtt nyújtják be.

(3) A fajtaelismerés érvényességének időszaka átmenetileg meghosszabbítható, amíg a megújítás iránti kérelmet nem bírálják el.

13. cikk

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy az egyes fajták elismerésekor tisztázzanak minden kétséget, amely a fajtaelismerést követően a megkülönböztethetőség vagy a megnevezés elbírálásával kapcsolatosan felmerülhet.

(2) Amennyiben egy fajta elismerését követően állapítják meg, hogy elismerése idején nem teljesültek az 5. cikk értelmében a megkülönböztethetőségre vonatkozó feltételek, az elismerést az irányelvnek megfelelő egyéb határozat vagy adott esetben visszavonás váltja fel.

Az említett egyéb határozat elfogadásával fajta, eredeti elismerésének időpontjától kezdődő hatállyal nem minősül az 5. cikk (1) bekezdése értelmében a Közösségben ismert fajtának.

(3) Amennyiben egy fajta elismerését követően állapítják meg, hogy megnevezése a 9. cikk értelmében a fajta elismerésekor nem volt elfogadható, a fajtamegnevezést úgy módosítják, hogy megfeleljen ennek az irányelvnek. A tagállamok engedélyezhetik a korábbi megnevezés kiegészítő megnevezésként való ideiglenes használatát. Azokat a részletes szabályokat, amelyek szerint a korábbi megnevezés kiegészítő

▼B

megnevezésként használható, a 23. cikk (2) bekezdésében előírt eljárással összhangban lehet megállapítani.

(4) A 23. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban szabályokat lehet megállapítani az (1) és a (2) bekezdés alkalmazására vonatkozóan.

14. cikk

(1) A tagállamok gondoskodnak a fajtaelismerés visszavonásáról,

a) amennyiben a vizsgálat alapján bebizonyosodik, hogy a fajta többé már nem megkülönböztethető, állandó vagy elegendően egynemű;

b) ha a fajtáért felelős személy vagy személyek kérik, kivéve, ha fajtafenntartás folyik.

(2) A tagállamok visszavonhatják a fajtaelismerést,

a) ha az ezen irányelv értelmében elfogadott törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések nem teljesülnek;

b) ha az elismerés iránti kérelem idején, vagy vizsgálat közben hamis vagy félrevezető adatokat szolgáltattak a fajtaelismerés alapjául szolgáló tényekről.

15. cikk

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a fajtát töröljék a fajtajegyzékükből, ha a fajta elismerését visszavonták, vagy az elismerés érvényességi ideje lejárt.

(2) A tagállamok a saját területük vonatkozásában engedélyezhetnek egy legfeljebb az elismerés lejártától számított harmadik év június 30-ig tartó időszakot a vetőmag vagy szaporítóanyag minősítésére és forgalmazására.

Olyan fajták esetében, amelyeket a 16. cikk (1) bekezdése szerint felvettek a 17. cikkben említett közös fajtajegyzékbe, a különböző tagállamok által az első albekezdés szerinti fajtaelismerésre megadott érvényességi idők közül az utolsóként lejáró határidő alkalmazandó a fajta forgalmazására valamennyi tagállamban, feltéve, hogy a fajta vetőmagja, illetve szaporítóanyaga nem áll a fajtával kapcsolatos forgalmazási korlátozás alatt.

16. cikk

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a 17. cikkben említett közzétételtől kezdődően az ezen irányelvvel vagy az ezen irányelvben kifejtetteknek megfelelő elvekkel összhangban elismert fajták vetőmagja nem áll a fajtával kapcsolatos semmiféle forgalmazási korlátozás hatálya alatt.

(2) A 23. cikk (2) vagy (3) bekezdésében említett eljárásnak megfelelően intézendő kérelmére a tagállam felhatalmazható arra, hogy géntechnológiával módosított fajta esetében megtiltsa a fajta használatát területének egészén vagy egy részén, illetve a c) pontban előírt esetekben megfelelő feltételeket határozzon meg a fajta termesztésére vonatkozóan az ilyen termesztésből származó termékek felhasználásával kapcsolatos feltételekkel összhangban,

a) amennyiben megállapítást nyer, hogy a fajta termesztése növényegészségügyi szempontból káros lehet más fajták vagy fajok termesztésére; vagy

b) amennyiben a kérelmező tagállamban – az 5. cikk (4) bekezdésének megfelelő alkalmazásával – végzett hatósági fajtakísérletek azt bizo-

▼B

nyítják, hogy a fajta a tagállam területének bármely részén nem biztosít olyan eredményeket, amelyek megfelelnek az adott tagállam területén elismert, összehasonlításra alkalmas fajták eredményeinek, vagy amennyiben köztudott, hogy érési csoportba való besorolása miatt a fajta nem termeszthető a tagállam területének valamely részén. A kérelmet az elismeréstől számított harmadik naptári év vége előtt kell benyújtani;

c) amennyiben a már említetteken vagy a 10. cikk (2) bekezdésében említett eljárás során esetlegesen említetteken túlmenően más valós okból a fajta kockázatot jelent az emberi egészségre vagy a környezetre.

17. cikk

A Bizottság a tagállamok által szolgáltatott információk alapján és annak kézhezvételekor az Európai Közösségek Hivatalos Lapjának C sorozatában a „Mezőgazdasági Növényfajok Közös Fajtajegyzéke” cím alatt közzéteszi valamennyi olyan fajta felsorolását, amelynek vetőmagja vagy szaporítóanyaga a 16. cikk alapján nem esik valamely fajtára vonatkozó forgalmazási korlátozás hatálya alá, valamint a 9. cikk (1) bekezdésében előírt információkat a fajta fenntartásáért felelős személlyel vagy személyekkel kapcsolatban. A közzétett hirdetmény megnevezi azt a tagállamot, amely megkapta a 16. cikk (2) bekezdése vagy a 18. cikk szerinti felhatalmazást.

A közzétett hirdetmény felsorolja azokat a fajtákat, amelyek esetében a 15. cikk (2) bekezdésének második albekezdésével összhangban határidőt határoztak meg. Jelzi továbbá az időtartam hosszát és adott esetben azon tagállamokat, amelyekre nem vonatkozik a határidő.

A közzétett hirdetmény egyértelműen megjelöli azokat a fajtákat, amelyeket géntechnológiával módosítottak.

18. cikk

Ha megállapítást nyer, hogy a közös fajtajegyzékbe felvett valamely fajta termesztése bármely tagállamban növény-egészségügyi szempontból káros lehet más fajták vagy fajok termesztésére, illetve kockázatot jelenthet a környezetre vagy az emberi egészségre, az érintett tagállam kérelmére a 23. cikk (2) vagy (3) bekezdésében említett eljárással összhangban felhatalmazást kaphat arra, hogy megtiltsa géntechnológiával módosított fajta esetében a fajta vetőmagjának vagy szaporítóanyagának forgalmazását területének egészén vagy egy részén. Amennyiben fennáll a káros biológiai szervezetek elterjedésének közvetlen veszélye, illetve közvetlen veszélybe kerül az emberi egészség vagy a környezet, az érintett tagállam a kérelem benyújtásakor is bevezetheti a tilalmat a végleges döntés megszületéséig terjedő hatállyal. Géntechnológiával módosított fajta esetében az említett döntést három hónapon belül hozzák meg a 23. cikk (2) vagy (3) bekezdésében megállapított eljárással összhangban.

19. cikk

Amennyiben egy fajta elismerése megszűnik azon tagállamban, amely eredetileg elismerte, egy vagy több tagállam továbbra is elismerheti a fajtát, feltéve, hogy a területén továbbra is teljesülnek az elismerés feltételei, és a fajtafenntartás biztosított marad.

20. cikk

(1) A 23. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban külön feltételeket lehet megállapítani a vegyszerrel kezelt vetőmag

▼B

forgalmazására vonatkozó feltételekkel kapcsolatos fejlődés figyelembevétele érdekében.

(2) A mezőgazdasági genetikai erőforrások megőrzéséről, jellemzéséről, begyűjtéséről és hasznosításáról szóló, 1994. június 20-i 1467/94/EK tanácsi rendelet ([1]) sérelme nélkül a 23. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban különös feltételeket lehet megállapítani a növény-genetikai erőforrások helyi és regionális feltételekhez természetesen alkalmazkodott, és genetikai erózió által fenyegetett helyben honos fajták magjainak termesztése és forgalmazása útján fenntartható hasznosításával és az in situ fenntartással kapcsolatban elért fejlődés figyelembevételére.

(3) A fenti (2) bekezdésben említett különös feltételek főként az alábbi pontokat foglalják magukban:

a) a helyben honos fajták elismerése ezen irányelv rendelkezéseivel összhangban történik. A hatósági elismerésre irányuló eljárás során figyelembe veszik a meghatározott minőségi jellemzőket és követelményeket. Különösen a nem hivatalos vizsgálatok eredményeit, a termesztés, szaporítás és felhasználás során szerzett gyakorlati tapasztalatokból származó ismereteket, valamint az egyes fajták tagállamokkal közölt részletes leírását és megnevezését veszik figyelembe, és ha ez elegendő, a fajta mentesül a hivatalos vizsgálat alól. Az ilyen helyben honos fajtákat elismerésükkor „genetikai anyag”-ként tüntetik fel a közös fajtajegyzékben;

b) megfelelő mennyiségi korlátozások.

21. cikk

A 23. cikk (2) bekezdésében említett eljárással összhangban külön feltételek állapíthatók meg a genetikai erőforrások megőrzése terén bekövetkező fejlődés figyelembevétele érdekében.

22. cikk

(1) A Bizottság javaslata alapján a Tanács minősített többséggel eljárva határozza meg, hogy:

a) a fajták harmadik országban végzett hatósági vizsgálatai a 7. cikkben előírt és a tagállamokban végzett vizsgálatokkal egyenértékű biztosítékokat nyújtanak-e;

b) a fajtafenntartással kapcsolatosan harmadik országban végzett vizsgálatok a tagállamokban végzett vizsgálatokkal egyenértékű biztosítékokat nyújtanak-e.

(2) Az (1) bekezdés valamennyi új tagállamra is vonatkozik a csatlakozása napjától kezdődően addig a napig, amikor hatályba kell léptetnie azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek megfeleljenek.

23. cikk

(1) A Bizottság munkáját a 66/399/EGK tanácsi határozat ([2]) 1. cikkével felállított Mezőgazdasági, Kertészeti és Erdészeti Vetőmagvak és Szaporítóanyagok Állandó Bizottsága segíti.

(2) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 4. és 7. cikkei alkalmazandók.

A 199/468/EK határozat 4. cikk (3) bekezdésében meghatározott időszak egy hónap.

([1]) HL L 159., 1994.6.28., 1. o.
([2]) HL 125., 1966.7.11., 2289/66. o.

▼B

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor az 1999/468/EK határozat 5. és 7. cikkei alkalmazandók.

A 1999/468/EK határozat 5. cikk (6) bekezdésében meghatározott időszak egy hónap.

(4) A bizottság fogadja el eljárásának szabályait.

24. cikk

Az irányelv 16. és 18. cikkében foglalt előírások kivételével ez az irányelv nem érinti a nemzeti jogszabályoknak az emberek, állatok és növények egészségének és életének védelme, illetőleg az ipari és kereskedelmi tulajdon védelme alapján indokolt rendelkezéseit.

25. cikk

A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseit, amelyeket az irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

A Bizottság tájékoztatja erről a többi tagállamot.

26. cikk

(1) Az I. melléklet A. részében felsorolt irányelvekkel módosított 70/457/EGK irányelv hatályát veszti, a tagállamoknak az I. melléklet B. részében említett irányelvek átültetésére meghatározott határidőkkel kapcsolatos kötelezettségeinek sérelme nélkül.

(2) Az irányelvre történő hivatkozások az ezen irányelvre történő hivatkozásként tekintendők, és a II. mellékletben lévő korrelációs táblázatnak megfelelően értelmezendők.

27. cikk

Ez az irányelv az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

28. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

▼B

I. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A HATÁLYON KÍVÜL HELYEZETT IRÁNYELV ÉS MÓDOSÍTÁSAI

(a 26. cikkben említettek szerint)

70/457/EGK irányelv (HL L 225., 1970.10.12., 1. o.)	
A Tanács 72/274/EGK irányelve (HL L 171., 1972.7.29., 37. o.)	csak az 1. és 2. cikkben a 70/457/EGK irányelv rendelkezéseire tett utalások tekintetében
A Tanács 72/418/EGK irányelve (HL L 287., 1972.12.26., 22. o.)	csak a 7. cikk
A Tanács 73/438/EGK irányelve (HL L 356., 1973.12.27., 79. o.)	csak a 7. cikk
A Tanács 78/55/EGK irányelve (HL L 16., 1978.1.20., 23. o.)	csak a 6. cikk
A Tanács 79/692/EGK irányelve (HL L 205., 1979.8.13., 1. o.)	csak a 3. cikk
A Tanács 79/967/EGK irányelve (HL L 293., 1979.11.20., 16. o.)	csak a 2. cikk
A Tanács 80/1141/EGK irányelve (HL L 341., 1980.12.16., 27. o.)	csak az 1. cikk
A Tanács 86/155/EGK irányelve (HL L 118., 1986.5.7, 23. o.)	csak az 5. cikk
A Tanács 88/380/EGK irányelve (HL L 187., 1988.7.16., 31. o.)	csak a 6. cikk
A Tanács 90/654/EGK irányelve (HL L 353., 1990.12.17., 48. o.)	csak a 2. cikkben és a II. melléklet I. 6. pontjában a 70/457/EGK irányelv rendelkezéseire tett utalások tekintetében
A Tanács 98/95/EK irányelve (HL L 25., 1999.2.1., 1. o).	csak a 6. cikk
A Tanács 98/96/EK irányelve (HL L 25., 1999.2.1., 27. o.)	csak a 6. cikk

▼B

B. RÉSZ

A NEMZETI JOGBA VALÓ ÁTÜLTETÉS HATÁRIDŐI

(a 26. cikkben említettek szerint)

Irányelv	Az átültetés határideje
70/457/EGK	1972. július 1. ([1]), ([2])
70/274/EGK	1972. július 1. (1. cikk)
	1973. január 1. (2. cikk)
72/418/EGK	1972. július 1. (7. cikk)
73/438/EGK	1974. július 1. (7. cikk)
78/55/EGK	1977. július 1. (6. cikk)
79/692/EGK	1977. július 1. (3. cikk (9) bekezdése)
	1982. július 1. (egyéb rendelkezések)
79/967/EGK	1982. július 1. (2. cikk)
80/1141/EGK	1980. július 1. (1. cikk)
86/155/EGK	1986. március 1. (5. cikk)
88/380/EGK	1986. január 1. (6. cikk (5) és (6) bekezdése)
	1990. július 1. (egyéb rendelkezések)
90/654/EGK	
98/95/EK	2000. február 1. (Helyesbítés: HL L 126., 1999.5.20, 23. o.)
98/96/EK	2000. február 1.

([1]) Dánia, Írország és az Egyesült Királyság számára: 1973. július 1.; Görögország számára: 1986. január 1.; Spanyolország számára: 1986. március 1. és Portugália számára: 1989. január 1. a takarmánynövények (*Lolium multiflorum Lam*., *Lolium perenne* L. és *Vicia sativa* L.) és a gabonafélék (*Hordeum vulgare* L., *Oryza sativa*, *Triticum aestivum* L. *emend. Fiori* és *Paol*., és *Trisicum durum Desf*., *Zea mays* L.) vetőmagjának forgalmazásáról szóló irányelvekben említett meghatározott fajok esetében, valamint az ebben az irányelvben említett egyéb fajok esetében 1991. január 1.

([2]) Ausztria, Finnország és Svédország számára 1995. január 1.
Azonban:
— Finnország és Svédország legkésőbb 1995. december 31-ig elhalaszthatja az irányelv alkalmazását a területén, a mezőgazdasági növényfajok nemzeti fajtajegyzékében és a zöldségfajok nemzeti fajtajegyzékében felsorolt olyan fajták vetőmagjának a saját területén való forgalmazása tekintetében, amelyeknek nem történt meg ezen irányelv rendelkezéseivel összhangban a hatósági elismerése. Az ilyen fajták vetőmagja ezen időszak alatt nem forgalmazható a többi tagállam területén,
— a fajtára vonatkozó forgalmazási korlátozások nem vonatkoznak az olyan mezőgazdasági növényfajok és zöldségfajok fajtáira, amelyek a csatlakozás idején vagy azt követően szerepelnek mind Finnország, mind Svédország nemzeti jegyzékeiben és a közös jegyzékekben,
— az első franciabekezdésben említett időszak során a Finnország és Svédország saját nemzeti jegyzékeiben szereplő, és a fent említett irányelv rendelkezéseivel összhangban hatóságilag elismert fajtákat felveszik a mezőgazdasági növényfajok, illetve a zöldségfajok közös fajtajegyzékébe.

▼B

II. MELLÉKLET

KORRELÁCIÓS TÁBLÁZAT

A 70/457/EGK irányelv	Ez az irányelv
1. cikk (1) bekezdése	1. cikk (1) bekezdése
1. cikk (2) bekezdése	1. cikk (2) bekezdése
22. cikk	1. cikk (3) bekezdése
2. cikk	2. cikk
3. cikk (1) bekezdése	3. cikk (1) bekezdése
3. cikk (1a) bekezdése	3. cikk (2) bekezdése
3. cikk (2) bekezdése	3. cikk (3) bekezdése
3. cikk (3) bekezdése	3. cikk (4) bekezdése
3. cikk (4) bekezdése	3. cikk (5) bekezdése
4. cikk	4. cikk
5. cikk	5. cikk
6. cikk	6. cikk
7. cikk	7. cikk
8. cikk	8. cikk
9. cikk	9. cikk
10. cikk	10. cikk
11. cikk	11. cikk
12. cikk	12. cikk
12a. cikk	13. cikk
13. cikk	14. cikk
14. cikk	15. cikk
15. cikk	16. cikk
16. cikk	–
17. cikk	–
18. cikk	17. cikk
19. cikk	18. cikk
20. cikk	19. cikk
20a. cikk	20. cikk
21. cikk (1) bekezdése	22. cikk (1) bekezdése
21. cikk (3) bekezdése	22. cikk (2) bekezdése
23. cikk	23. cikk (1), (2) és (4) bekezdése
23a. cikk	23. cikk (1), (3) és (4) bekezdése
24. cikk	24. cikk
24a. cikk	21. cikk
–	25. cikk [1]
–	26. cikk
–	27. cikk
–	28. cikk
–	I. MELLÉKLET
–	II. MELLÉKLET
–	

[1] A 98/95/EK irányelv 9. cikkének (2) bekezdése és a 98/96/EK irányelv 8. cikkének (2) bekezdése.